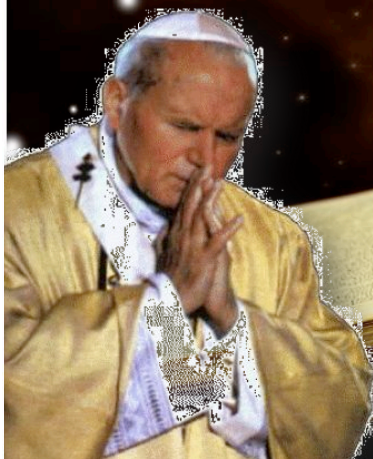


Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II & Linh Mục Hành Khất



C

ó lẽ hầu hết các bạn đều biết đến tên Scott Hahn. Ông là một học giả Kinh thánh và mục sư Tin lành đã gia nhập Công giáo. Scott Hahn có một người bạn là linh mục, vị linh mục đó đến viếng thăm Giáo Đô Roma. Trong lần đó, vị Linh mục được gặp gỡ Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II. Vào ngày hẹn, vị Linh mục có nhiều thời gian rảnh rỗi. Giống như những du khách, ngài quyết định đi tới một nhà thờ chính toà để kính viếng thăm và cầu nguyện. Trên những bậc thềm của nhà thờ thường hay có những người hành khất, cảnh này rất quen thuộc ở Rome. Nhưng tình cờ, vị Linh mục đã nhận ra một người có gương mặt rất quen trong số những người hành khất. Sau khi vào đền thánh cầu nguyện khuôn mặt của người hành khất đó cứ luẩn quẩn trong tâm trí của ngài. Vị linh mục đó đã cố nhớ lại xem mình đã gặp người hành khất đó ở đâu đó. Cuối cùng, ngài đã nhớ ra, ngài chạy vội đến người hành khất đang ngồi ở ngoài Vương Cung Thánh Đường và hỏi. *“Tôi biết anh. Hình như chúng ta đã học chung ở chủng viện phải không?”*

Người hành khất gật đầu xác nhận. Vị linh mục nói với người hành khất: *“Như vậy anh là một linh mục!”* Người hành khất trả lời *“Tôi không còn là một linh mục nữa. Tôi đã sa ngã và mọi sự đã kết thúc rồi. Làm ơn để cho tôi yên”* Vị Linh mục chợt nhớ cuộc hẹn sắp tới của mình với Đức Thánh Cha. *“Tôi đi đây và tôi sẽ cầu nguyện cho anh.”* Người ăn xin với bộ mặt quen thuộc trả lời *“Còn nhiều việc đang chờ bạn.”*

Sau đó, vị Linh mục bỏ lại người hành khất trên bậc thềm và đi dự buổi tiếp kiến Đức Thánh Cha. Những cuộc tiếp kiến với Đức Thánh Cha thường thì rất long trọng nhưng ngắn ngủi. Một số người được đặc ân được gặp gỡ riêng cùng lúc và khi Đức Thánh Cha tiến về phía bạn, vị thư ký trao cho ngài một cốc tràng hạt đã làm phép và Đức Thánh Cha tận tay trao cho bạn. Vào lúc này, người ta có thể hôn nhẫn của Đức Thánh Cha và nói điều gì đó cách chân thành, chẳng hạn xin ngài cầu nguyện cho bạn, nói rằng bạn đang cầu nguyện cho ngài, hay cảm ơn ngài về sự phục vụ cho GH. Tuy nhiên, khi Đức Thánh Cha đến gần, vị Linh mục đã không cảm được lòng và bộc phát *“Xin Đức Thánh Cha cầu nguyện cho bạn con.”* Không chỉ thế, vị Linh mục đã kể toàn bộ câu chuyện. Đức Thánh Cha có vẻ đăm chiêu và ngài hứa sẽ cầu nguyện cho người hành khất đó. Khi ra khỏi phòng, ngài thì thầm điều gì đó với một người trợ tá ở lối đi.

Chiều tối hôm đó, vị Linh mục nhận được cú điện thoại từ một nhân viên của toà thánh Vatican. Họ nói với vị Linh mục rằng ngài và người hành khất được mời tới để dùng bữa tối với Đức Thánh Cha. Phấn khởi và bồn chồn, vị linh mục chạy vội tới nhà thờ nơi ngài đã gặp người bạn học của mình. Chỉ còn lại vài người ăn xin, thật là may mắn (hay có lẽ do ơn Chúa), người bạn học năm xưa vẫn còn đó. Ngài tới gần bạn mình và nói *“Tôi đã gặp Đức Thánh Cha và ngài nói sẽ cầu nguyện cho anh. Nhưng còn hơn thế nữa, ngài đã mời chúng ta tới gặp gỡ riêng để ăn tối với ngài”*.

Người hành khất nói: *“Không thể nào, nhìn kỹ tôi đi. Tôi chỉ là đồng giẻ rách. Tôi đã không tắm gội từ lâu rồi... rồi quần áo của tôi...”* Nhận ra sự nghiêm trọng của tình huống (và hiểu được rằng người ăn xin này được phép ăn cơm tối với Đức Thánh Cha) vị Linh mục nói *“Tôi đang mượn một phòng ở khách sạn gần đây, ở đó anh có thể tắm rửa và cạo râu, và tôi có quần áo vừa vặn cho anh.”* Một lần nữa, nhờ ơn sủng của Thiên Chúa, người hành khất đồng ý. Sau đó, họ cùng tới dùng bữa tối với Đức Thánh Cha.

Vào lúc bữa ăn kết thúc, trước khi ăn tráng miệng, Đức Thánh Cha đi về phía vị Linh mục, nhưng vị này không hiểu được ngài đang có ý định gì. Cuối cùng, vị thư ký của Đức Thánh Cha nói nhỏ với vị Linh mục *“Ngài muốn chúng ta ra khỏi phòng”*, lúc đó vị Linh mục và vị thư ký đi ra ngoài, để Đức Thánh Cha ở lại một mình với người hành khất. Một lúc sau, người hành

khất rung rung nước mắt bước ra khỏi phòng. Vị Linh mục hỏi *“Chuyện gì đã xảy ra vậy?”* *“Đức Thánh Cha xin tôi giải tội cho ngài”*, người ăn xin nức nở. Sau khi lấy lại bình tĩnh, người hành khất nói tiếp *“Tôi nói với ngài, ‘Thưa Đức Thánh Cha, hãy nhìn con đi. Con chỉ là đũa ăn xin. Con không còn là một Linh mục’*. *Đức Thánh Cha nhìn tôi và nói rằng ‘Con ơi, một lần là Linh mục thì suốt đời là Linh mục và con không phải chỉ có con là người ăn xin. Trước mặt Chúa, ta cũng là một kẻ ăn xin, ta cầu xin Chúa tha thứ tội lỗi cho ta’*. Tôi nói với ngài tôi không xứng đáng ở trong Giáo hội, nhưng ngài bảo đảm với tôi rằng với tư cách là Giám mục Rôma, ngài có quyền phục chức cho tôi ngay lúc đó và tại đó”. Vị linh mục hành khất nói tiếp rằng đã lâu lắm rồi tôi đã không giải tội đến độ Đức Thánh Cha đã phải giúp tôi đọc lời xá giải. Vị Linh mục bạn hỏi *“Nhưng anh ở trong đó khá lâu. Chắc chắn việc xưng tội của Đức Thánh Cha đâu có lâu như vậy?”*

Người linh mục hành khất mới nói: *“Không, việc xưng tội của Đức Thánh Cha không có lâu như vậy đâu, nhưng sau khi tôi đã giải tội cho ngài xong, tôi đã xin ngài giải tội cho tôi”*

Những lời nói cuối cùng của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô với người con hoang đàng này là một mệnh lệnh. Đức Thánh Cha đã giao cho vị Linh mục mới được hoà giải nhiệm vụ đầu tiên: *“Con hãy đi và làm mục vụ cho những người vô gia cư và ăn xin trên bậc thềm ở chính ngôi thánh đường mà con đã ở đó.”*

